

private Erhverv heller ikke har dem, vil jeg indrømme, at det er vanskeligt at faa udrettet noget og at faa reformeret noget her i Landet. Men jeg vilde alligevel tro, at det er et Bureau, hvis Arbejde er af en saadan Karakter, at det bør henhøre under Erhvervene som en privat Opgave og ikke under Udenrigsministeriet som en Statsopgave.

Et andet Punkt, hvor vi tog Forbehold og kritiserede, var Pressebureauet i Udenrigsministeriet. Vi rejste Tvivl om, hvorvidt et Bureau af det Omfang, her var Tale om, var en Nødvendighed. Nu skal det altsaa heller ikke længere være en selvstændig Institution i Ministeriet, det skal ogsaa indgaa i Monstrumet: den politisk-handelspolitiske Afdeling. Jeg tror, det er et fornuftigt Skridt, principielt set, og fuldkommen i Traad med de Forbehold og den Kritik, der, som sagt, fremsattes fra konservativ Side i 1921. Men naar man erkender, at det ikke er nødvendigt at have et Bureau af det hidtidige Omfang, hvorfor saa ikke gaa videre og indskrænke endnu mere, nøjes med simpelt hen at have en dygtig Pressemand under den politisk-handelspolitiske Afdeling med det fornødne Antal Assistenters. Jeg er ikke i Tvivl om, at den Pressetjeneste, der behøves for Danmarks Vedkommende under de nuværende Forhold, vilde kunne varetages tilstrækkeligt af Direktøren eller Chefen for den politisk-handelspolitiske Afdeling med denne Mand som Mellemed.

Endelig vil jeg gerne gøre nogle afsluttende Bemærkninger med Hensyn til enkelte Poster udenlands, som man endnu ikke har rørt ved fra Udenrigsledelsens Side, men som jeg tror, nu da det hele dog er kommet i Smeltedigelen, bør tages op til Overvejelse. Jeg sigter først og fremmest til Gesandtskabet i Bern. Der er dér en Gesandt af 1ste Klasse. Jeg tror, at ærede Medlemmer vil være enige med mig i, at politiske og erhvervsøkonomiske Grunde ikke gør et Gesandtskab i Bern til en Nødvendighed. Vi har i de forløbne Aar enkelte Gange haft store erhvervsøkonomiske Spørgsmaal, som det har haft Interesse at faa sammenlignet med lignende Forhold i Svejts. Jeg sigter til den svejtsiske Importreguleringsordning; jeg tror, den er ophævet nu, men den bestod for faa Aar siden og netop

paa det Tidspunkt, da Spørgsmaalet om Importreguleringsloven var brændende her i Tinget. Hvad skete der da? Der skete det, at man udsendte en særlig Kommission fra Danmark for at studere disse Forhold i Svejts. Denne Kommission, hvori Direktør Chr. Olesen fra Spritfabrikkerne, det ærede Medlem Hr. Stauning og adskillige andre Politikere og praktiske Erhvervsfolk havde Sæde, afgav en udførlig Betænkning til Regering og Rigsdag om Importreguleringsordningen i Svejts. Men det var altsaa ikke den danske Gesandt af 1ste Klasse i Bern, der afgav denne Rapport om den svejtsiske Importregulering, det var en særlig Kommission, der var udsendt fra Danmark, og det viser altsaa, at naar der undtagelsesvis i Forholdet til Svejts er Spørgsmaal om økonomiske Interesser af vidtrækkende Betydning, som skal søges oplyst, er det ikke Gesandten, der skaffer Oplysningerne, men man sender en særlig Kommission ud. Men som normal Regel kan der slet ikke være Anledning til at ønske et særligt Oplysningsarbejde paa det økonomiske eller politiske Omraade i Svejts, saa ud fra økonomiske og politiske Hensyn kan denne Gesandtpost ganske sikkert ikke begrundes som en Nødvendighed. Saa er der Spørgsmaalet, om den er nødvendig af Hensyn til Danmarks Samarbejde med og Stilling i Folkenes Forbund, og her kan jeg rigtignok ikke se rettere end, at det Arbejde, der skal gøres med at samle Oplysningsmateriale fra Folkenes Forbund og være Mellemed mellem den danske Regering og Folkeforbundet, lige saa vel kan udføres af Gesandten i Rom som af en Gesandt i Bern. Naar det undtagelsesvis er nødvendigt at rejse til Genève, koster det jo det meste af en Dags Rejse fra Bern til Genève, og det koster et halvt eller et kvart Døgn mere fra Rom til Genève, saa af geografiske Hensyn kan det ikke være nødvendigt. Og af saglige Hensyn ser jeg ikke, hvorfor ikke en Gesandt i Rom lige saa vel skulde kunne varetage dette Arbejde som en Gesandt i Bern.

Det er jo nu Udenrigsministeriets politisk-handelspolitiske Afdeling, der ved dette Lovforslag praktisk talt i Virkeligheden gøres til det hele Ministerium. Der bliver desforuden kun tilbage et Administrationskontor og den saakaldte Rets-